

VISITES INESPERADES

Diàlegs entre obres de les Galeries d'Art de Catalunya i la col·lecció del Museu de Montserrat

Del 28 de novembre de 2024 al 12 de gener de 2025

Sis obres d'art, provinents de fons de galeries de l'associació Galeries d'Art de Catalunya, conviuen durant unes setmanes amb les obres de la rica col·lecció permanent del Museu de Montserrat. Són obres, de diverses disciplines i èpoques, que dialoguen amb peces concretes o que comparteixen la temàtica d'un àmbit i creen connexions estètiques i conceptuals i trobades inaudites al llarg de l'itinerari del museu.

La tercera edició de *Visites inesperades* és un projecte concebut per Galeries d'Art de Catalunya (GAC), en el marc de la Setmana de l'Art, un esdeveniment organitzat per aquesta associació. Enguany té lloc simultàniament al Museu de Montserrat, al Museu d'Art de Girona i al MORERA. Museu d'Art Modern i Contemporani de Lleida, amb sis obres per museu que s'infiltra a les col·leccions permanents. Les 18 obres seleccionades són una prova de la diversitat i riquesa de la quarantena de les galeries associades, amb propostes molt diferents que van des de l'art antic fins a l'art modern i contemporani. Per aquesta raó, en l'itinerari que proposa *Visites inesperades* es barregen obres d'estils diversos i artistes de diverses generacions.

En el recorregut trobareu una pintura de Romà Ribera (**Galeria Gothsland**) que es contraposa amb una altra del mateix autor, temàtica —la sortida del ball— i fins i tot títol, però que té una atmosfera molt diferent i més inquietant. La noia en una cafeteria del 2024 pintada per Mònica Castanys (**Galeria Anquin's**) es troba amb la *Madeleine* de Ramon Casas, separades només per més d'un segle de distància. El moviment de les línies blaves digitals de la caixa de llum d'Albert Espona (**Villa del Arte Galleries**) evoca el mar blau i embravit dels paisatges de Joaquim Mir. El mar també és protagonista de la fotografia de Diego Ferrari (**Pigment Gallery**) amb una aparició estranya entre les roques del Cap de Creus que dialoga amb l'*Acadèmia Neocubista* de Dalí. L'escultura de Jesús Curiá (**Galeria Jordi Barnadas**) s'agermana perfectament amb les peces de la col·lecció egípcia del museu en un diàleg atemporal, mentre que a la sala Nigra Sum, una maternitat africana pintada per Olivia Mae Pendergast (**OOA Gallery**) s'ha infiltrat entre les nombroses representacions de la Mare de Déu de Montserrat.

Us convidem a gaudir d'aquests encontres artístics al Museu de Montserrat, però també que visiteu la resta del projecte al Museu d'Art de Girona i al MORERA de Lleida.

Montse Frisach

Visites inesperades Museu de Montserrat

Visitant

Diego Ferrari

De l'invisible al visible – Dibuint amb l'aire (II) (2021)

Fotografia

Pigment Gallery (Barcelona)

Museu de Montserrat

Salvador Dalí

Composició amb tres figures. Acadèmia neocubista (1926)

Oli sobre tela, 190 x 200 cm

Museu de Montserrat, 201.390

Diego Ferrari (1965) concep la fotografia com a una forma de *performance*. Les seves impactants imatges integren elements naturals, com l'aire, juntament amb allò arquitectònic, escultòric i industrial, en una reflexió constant sobre la relació entre l'ésser humà, la naturalesa i la geologia, sense ocultar els conflictes que aquesta relació implica. En els darrers anys, Ferrari s'ha centrat en el concepte de l'Antropocè i la dualitat entre cultura i natura. En aquesta obra, intervé al paisatge del Cap de Creus utilitzant el seu propi cos, al qual es lliguen bosses de plàstic mitjançant fils de 4 metres. Ferrari documenta el procés fotogràficament, capturant el diàleg entre el vent, les bosses i l'entorn natural. El plàstic va ser acumulat durant un mes, després de comprar fruites i verdures al mercat del Port de la Selva. El vent de la tramuntana modela el material, creant una figura etèria, gairebé una aparició fantasmal que sura sobre la superfície del mar. Aquesta escena es connecta amb *l'Acadèmia neocubista*, obra mestra del jove Dalí, també situada al Cap de Creus. Nascut a Argentina, amb ancestres catalans, Ferrari es va traslladar a Barcelona el 1975, on va estudiar Belles Arts a l'Escola Llotja. Des de 1987, resideix al Regne Unit.

2

Visitant

Olivia Mae Pendergast
Mother holding babe (2024)
Oli sobre tela
OOA Gallery (Sitges)

Museu de Montserrat

Sala Nigra Sum

Olivia Mae Pendergast, artista nord-americana de polifacètica trajectòria nascuda a Florida el 1970 i resident a Kènia des del 2016, s'inspira en la pintura d'El Greco i en els mestres de l'avantguarda del segle XX, com Picasso i Modigliani però amb una visió absolutament contemporània. Amb una llarga trajectòria internacional, Pendergast cultiva principalment el paisatge i el retrat i pinta la vida que veu al seu voltant. Amb una mirada humanista i amb colors suaus i pastel, l'artista retrata als seus veïns de Nairobi, sempre amb el seu consentiment. En aquesta maternitat laica, la pintora afegeix un halo al voltant del cap de la mare i el nen, en senyal de respecte i reverència per als seus models. La mare i el fill s'han infiltrat en les nombroses representacions de la Mare de Déu de Montserrat d'aquesta sala.

2

Visitant

Mònica Castanys
In the same café (2024)
Oli sobre fusta
Galeria Anquin's (Reus)

Museu de Montserrat

Ramon Casas
Madeleine (1892)
Oli sobre tela, 117 x 90 cm
Museu de Montserrat, 200.397

Mònica Castanys (Barcelona, 1973) pinta una noia sola en una cafeteria. Tan sola com està la Madeleine pintada per Ramon Casas 132 anys abans. Les dues escenes evocuen històries personals que no coneixem, que només podem imaginar. Castanys, gran admiradora de l'obra de Casas i la pintura modernista, s'inspira en aquests moments reals de soledat de dones que estan a cafeteries, passegen o van en bicicleta. Les fotografia i després transforma l'escena al seu taller pintant-les amb l'oli sobre fusta i una encertada tria dels colors. Aquí, la model anònima i desconeguda de Castanys sembla mirar a través del temps a la Madeleine, model d'artistes i modista en el París de la Belle Époque.

4

Visitant

Romà Ribera
Sortida del ball (c. 1888)
Oli damunt tela
Galeria Gothsland (Barcelona)

Museu de Montserrat

Romà Ribera
Sortida del ball (1913)
Oli sobre tela, 82,5 x 62,5 cm
Museu de Montserrat, 200.519

Romà Ribera (Barcelona, 1849-1935) va representar en diverses de les seves obres la vida mundana de la societat burgesa de la seva època. El moment de l'entrada i sortida de balls i espectacles era per ell una excusa perfecta per pintar els detalls dels vestits i mostrar el glamur dels seus retratats. Aquest diàleg confronta dues obres de Ribera amb el mateix títol i temàtica però amb un punt de vista absolutament diferent. L'obra convidada, executada probablement a París vint-i-cinc anys abans que l'obra que pertany al museu, incorpora elements inquietants en l'escena i pràcticament no veiem la sortida dels assistents al ball, però sí els personatges que estan al carrer i que no pertanyen a aquest món luxós. La pintura va guanyar la medalla d'or de l'Exposició Universal de Barcelona del 1888.

5

Visitant

Jesús Curiá
Foc, Aluminium IV (2019)
Bronze i fusta
Galeria Jordi Barnadas (Barcelona)

Museu de Montserrat

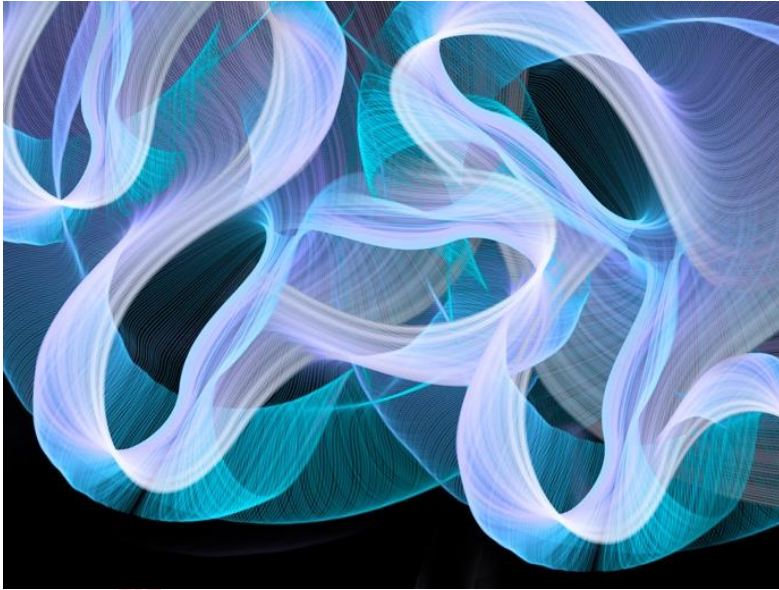

Arqueologia d'Egipte

Jesús Curiá (Madrid, 1969) és un escultor de reconeguda trajectòria internacional, amb una obra que té la figura humana com a gran protagonista. És una obra que explora tant el dinamisme dels cossos com les posicions estàtiques d'homes i dones. Curiá no amaga la seva fascinació per l'art de les cultures del món antic, una influència que és molt evident en aquesta escultura que no deixa de recordar-nos la iconografia de l'Antic Egipte. Per aquesta raó, conviu amb absoluta naturalitat amb les peces arqueològiques egípcies d'aquesta sala. Però la seva proposta no només evoca l'art egipci a nivell formal, sinó que també pot ser una metàfora de la soledat i afany de llibertat de l'ésser humà contemporani.

6

Visitant

Albert Espona
River (2023-2024)
Art digital en caixa de llum
Villa del Arte Galleries (Barcelona)

Montserrat

Joaquim Mir
Cala encantada (1902)
Oli sobre tela, 157 x 205 cm
Museu de Montserrat, 200.466

Albert Espona, mort prematurament als 58 anys el desembre del 2023, va ser un artista i dissenyador gràfic que va utilitzar a favor de la seva gran creativitat, les noves tècniques digitals. La llum i el moviment són dues de les grans temàtiques que va explorar en les seves obres digitals, impreses en suports diversos, com grans caixes de llum. Aquest "riu" d'un blau intens, format per línies i ones, sobre un fons negre és representatiu de la seva recerca formal i tecnològica. Un exemple de l'ús de les noves tecnologies per crear imatges altament poètiques. Espona admetia que s'inspirava en la ciència i la naturalesa per a les seves obres i en conceptes com el món quàntic, les partícules subatòmiques, els camps de força i les ones. Per això aquesta gran caixa de llum no desentona gens al costat de la natura salvatge que representa Joaquim Mir.